

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปสำหรับการปิดประกาศ
ก่อนที่จะมีการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่เกี่ยวกับการขอประทานบัตร
ตามพระราชบัญญัติแร่ พ.ศ. ๒๕๖๐

สำหรับ คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๖๓ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงรายพัฒนนันท์
ชนิดแร่ หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูน เพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง โดยวิธีเหมืองเปิด
หมู่ที่ ๑๖ ตำบลป่าแงะ อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย

๑. ลักษณะทั่วไปของพื้นที่

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของพื้นที่โครงการเป็นที่ราบลุ่มเชิงเขา มีระดับความสูงของพื้นที่ประมาณ ๓๔๐-๔๒๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง (รทก.) โดยพื้นที่จะเอียงเทจากด้านทิศตะวันตก ลงไปทางทิศตะวันออก เฉพาะพื้นที่คำขอแปลงนี้เกือบทั้งหมดเป็นพื้นที่ที่หลีกเลี่ยงจากการทำเหมืองหินเดิมตามมาตรา ๙ แห่งประมวลกฎหมาย พื้นที่ใกล้เคียงโดยรอบคำขอประทานบัตร ส่วนใหญ่เป็นที่สวนลำไยของชาวบ้าน ยกเว้นพื้นที่ด้านทิศใต้เป็นพื้นที่ติดกับประทานบัตรเหมืองหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ประทานบัตรที่ ๓๑๑๐๓/๑๕๒๘๗ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงรายพัฒนนันท์

๑.๑ ขนาดและที่ตั้งพื้นที่คำขอ

คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๖๓ หลักหมายเขตเหมืองแร่ที่ ๓๑๑๓๕ มีเนื้อที่ ๒๔-๐-๓ ไร่ ตั้งอยู่ในเขตปกครองบ้านสามัคคี หมู่ที่ ๑๖ ตำบลป่าแงะ อำเภอป่าแดด จังหวัดเชียงราย ปรากฏในแผนที่ภูมิประเทศไทยของกรมแผนที่ทหาร มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L ๗๐๑๘ ระวัง ๔๙๔๘ II และ ๔๙๔๘ III พื้นที่คำขอฯ อยู่ระหว่างค่าพิกัดฉากแนวตั้งที่ ๖๐๓-๖๐๔ ตะวันออก และค่าพิกัดแนวฉากแนวนอนที่ ๒๑๖๕-๒๑๖๖ เหนือ เป็นพื้นที่ติดต่อกับประทานบัตรที่ ๓๑๑๐๓/๑๕๒๘๗ ด้านทิศเหนือ ซึ่งมีเนื้อที่ ๗๓ ไร่ ๓ งาน ๑๐ ตารางวา (รูปที่ ๑)

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ การใช้ประโยชน์ที่ดิน และสภาพแวดล้อมพื้นที่คำขอ

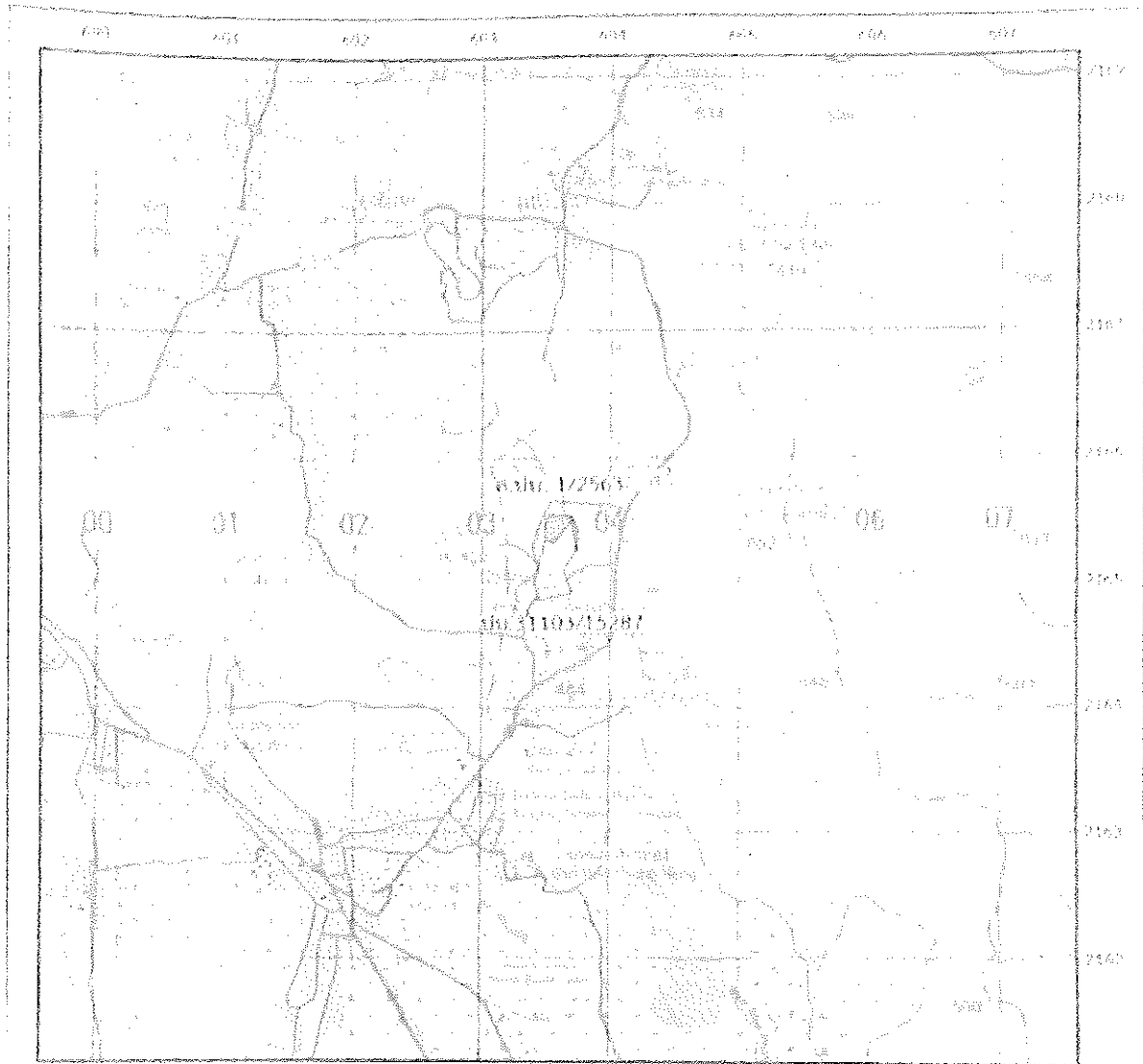
พื้นที่คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๖๓ หลักหมายเขตเหมืองแร่ที่ ๓๑๑๓๕ มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของพื้นที่โครงการเป็นที่ราบลุ่มเชิงเขา มีระดับความสูงของพื้นที่ประมาณ ๓๔๐-๔๒๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง (รทก.) พื้นที่ใกล้เคียงโดยรอบคำขอประทานบัตร ส่วนใหญ่เป็นที่สวนลำไยของชาวบ้าน ยกเว้นพื้นที่ด้านทิศใต้เป็นพื้นที่ติดกับประทานบัตรเหมืองหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ประทานบัตรที่ ๓๑๑๐๓/๑๕๒๘๗ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงรายพัฒนนันท์ สภาพภูมิประเทศพื้นที่คำขอ และพื้นที่ข้างเคียงแสดงในแผนที่ลักษณะภูมิประเทศ

แผนที่แสดงจุดที่ดินและหน่วยงานใกล้เคียง

คำขอประทานบัตรที่ 1/2563 (ขนาดของพื้นที่ 311.35 ไร่) ของนายโกวิท วัฒนวิทย์

ประทานบัตรที่ 31103/15287 ของนายพันศักดิ์ เจริญพาณิชย์

ที่ ตำบลบ้านนา อำเภอบ้านลาด จังหวัดเพชรบุรี

หมายเหตุ

แผนที่นี้เป็นแผนที่แสดงพื้นที่ของกรมที่ดินส่วนที่ 1 (50,000 ตารางเมตร) ที่ดิน (50,000 ตารางเมตร) และ (50,000 ตารางเมตร) และ (50,000 ตารางเมตร)

พื้นที่ 1/2563 คือ คำขอประทานบัตรที่ 1/2563 ของ นายพันศักดิ์ เจริญพาณิชย์

พื้นที่ 31103/15287 คือ ประทานบัตรที่ 31103/15287 ของ นายพันศักดิ์ เจริญพาณิชย์

แผนที่ (ตัดเนื้อที่)

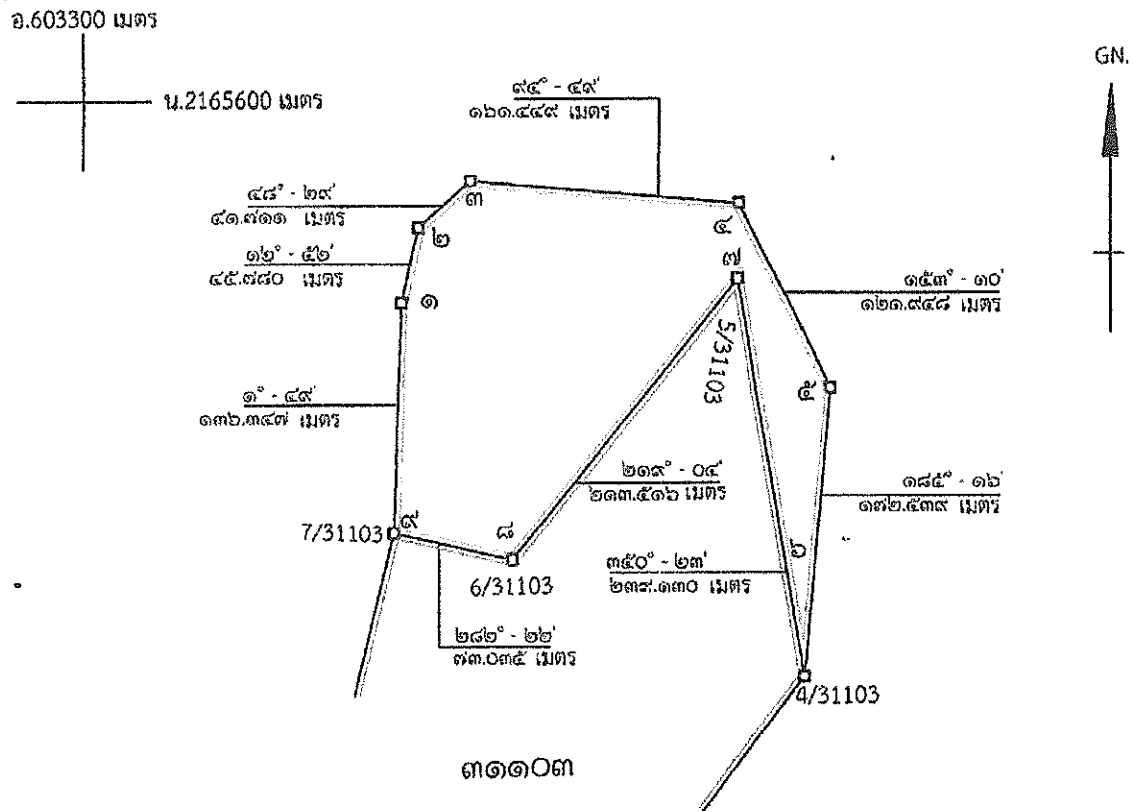
การทำเหมืองประเภทที่ ๒

คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๖๓ หมายเลขหลักเขตเหมืองแร่ที่ ๓๑๑๓๕

ของ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเชียงรายพัฒน์

ท้องที่ตำบล ป่าแะ อำเภอบ้านแตก จังหวัดเชียงราย

ลำดับชุด L-7018 ระวัง 4948 II, 5048 III

ค่าพิกัด U.T.M. ที่มุมหมายเลข ๑
เหนือ 2165497.436 ม.
ออก 603490.857 ม.

หมายเหตุ

ที่หมายสี คือ คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๖๓ หมายเลขหลักเขตเหมืองแร่ที่ ๓๑๑๓๕

เนื้อที่ ๒๕ ไร่ ๐ งาน ๐๓ ตารางวา

มาตราส่วน ๑ : ๕,๐๐๐

๒. ขอบเขต/พื้นที่/เนื้อที่/และกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง

คำขอประทานบัตรแปลงนี้มีเนื้อที่ ๔๒-๑-๑๘ ไร่ บริเวณรอบพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทำการเกษตร และสวนผลไม้ โดยคำขอประทานบัตรมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

- ทิศเหนือ ติดกับ พื้นที่ทำการเกษตร
- ทิศตะวันออก ติดกับ สวนลำไย
- ทิศใต้ ติดกับ ประทานบัตรเหมืองหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง ประทานบัตรที่

๓๑๑๐๓/๑๕๒๘๗ ของห้างหุ้นส่วนจำกัด เชียงรายพัฒน์

- ทิศตะวันตก ติดกับ ที่สวน

บริเวณพื้นที่ข้างเคียงรอบ ๆ พื้นที่ในระยะรัศมี ๒ กิโลเมตร มีหมู่บ้าน มีถนน และมีทางน้ำสำคัญไหลผ่านพื้นที่ข้างเคียงคำขอประทานบัตรในทิศต่างๆ ดังนี้

- ทิศเหนือ เป็นพื้นที่ทำการเกษตร
- ทิศตะวันออก เป็นสวนลำไย ในพื้นที่ สปก มีทางหลวงสายที่ ๑๑๒๘ ผ่านในแนวเหนือ-ใต้

ระยะห่างประมาณ ๐.๕ กิโลเมตร

- ทิศใต้ มีวัดถ้ำผาจรูญตั้งอยู่ห่าง ๑ กิโลเมตร มีบ้านสามัคคี และสถานีอนามัย ตำบลป่าแฉะ ตั้งอยู่ที่ระยะห่างประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร

- ทิศตะวันตก มีคลองแม่พุงไหลผ่านแนวเหนือ-ใต้ ห่างจากพื้นที่คำขอฯ ระยะ ๑ กิโลเมตร และถัดไปมีหมู่บ้านสันปูเลยและบ้านสันทรายตั้งอยู่ ระยะห่างประมาณ ๒ กิโลเมตร

๓. การทำเหมือง/การออกแบบการทำเหมือง

การออกแบบการทำเหมืองใช้วิธีการทำเหมืองเปิด (Open pit) โดยใช้เครื่องเจาะแบบดินตะขบ ขนาดดอกเจาะ ๓ นิ้ว ร่วมกับเครื่องเจาะแจ๊คแฮมเมอร์ ทำการเจาะระเบิด โดยใช้รูปแบบการเจาะตามความเหมาะสม การทำเหมืองจะดำเนินการในลักษณะเป็นขั้นบันได (Benching method) โดยจะให้ความสูงของแต่ละชั้นบันไดไม่เกิน ๑๐ เมตร จะมีความกว้างของชั้นบันไดแต่ละชั้นไม่น้อยกว่าความสูงเพื่อให้มีพื้นที่เพียงพอต่อการรองรับการพังทลายของหินในลักษณะลื่นไถล ความเอียงของหน้าเหมืองสุดท้ายไม่เกิน ๔๕ องศา ความลึกของเหมืองอยู่ที่ระดับความสูง ๓๔๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง สำหรับการจัดการพื้นที่ประกอบด้วย พื้นที่ทำเหมืองและพื้นที่ประกอบกิจกรรมเกี่ยวเนื่องจากการทำเหมือง เช่น พื้นที่บ่อดักตะกอน พื้นที่เก็บกองเปลือกดินและเศษหินชั่วคราว คันทำนบดินและร่องระบายน้ำ พื้นที่กันเขตไม่ทำเหมืองระยะ ๑๐ เมตร รอบเขตประทานบัตร จากเขตทางหลวงหรือทางน้ำสาธารณะ ตามที่กฎหมายกำหนด

การออกแบบการทำเหมืองแร่หินปูน

จะเริ่มต้นทำเหมืองโดยการพัฒนาหน้าเหมืองบริเวณตอนเหนือของพื้นที่รวมๆ เพราะมุ่งหวังจะผลิตหินปูนฯ เริ่มต้นการทำเหมืองที่ระดับความสูง ๔๐๕ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ทางตอนเหนือ ไปตามทิศทาง ลดระดับลงมาทีละขั้น ๆ ละ ๑๐ เมตร จนถึงระดับความสูง ๓๔๐ เมตร เหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง การพัฒนาหน้าเหมืองลงมาตามผังแสดงหน้าเหมืองตามลำดับ โดยจะเริ่มพัฒนาหน้าเหมืองด้านทิศเหนือในช่วงปีแรก จากนั้นจะพัฒนาหน้าเหมืองจนสิ้นสุดการทำเหมือง โดยสุดท้ายแล้วจะได้หน้าเหมืองอยู่ที่บริเวณตอนกลางและตอนใต้ของประทานบัตรโดยมีการถล่มกลับในปีที่ ๔-๕ (ตามอายุประทานบัตร) จากระดับ ๓๔๐ ถึงระดับ ๓๕๕ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง การพัฒนาหน้าเหมืองมีลำดับ ดังนี้

ปีที่ ๑ พัฒนาหน้าเหมืองบริเวณทางด้านทิศเหนือของรวมแผนผังฯ ตั้งแต่ระดับ ๔๐๕ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ลงมาจนถึงระดับ ๓๘๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

ปีที่ ๒ พัฒนาหน้าเหมืองบริเวณทางด้านทิศเหนือของรวมแผนผังฯ ต่อจากปีที่ ๑ ในพื้นที่คำขอประทานบัตร ๑/๒๕๖๓ จนถึงระดับ ๓๗๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

ปีที่ ๓ พัฒนาหน้าเหมืองบริเวณทางด้านทิศเหนือลงมาถึงตอนกลางของพื้นที่ร่วมแผนผังฯ ต่อจากปีที่ ๒ จนถึงระดับ ๓๖๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

ปีที่ ๔-๕ พัฒนาหน้าเหมืองต่อจากปีที่ ๓ โดยขยายหน้างานจากตอนกลางไปจนสุดขอบเขตบ่อเหมืองทางด้านทิศใต้ของร่วมแผนผังฯ โดยบริเวณตอนเหนือของร่วมแผนผังฯ เปิดจนถึงระดับ ๓๔๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง บริเวณทางทิศใต้เปิดหน้าดินที่ระดับ ๔๑๕ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง ลงมาจนถึงตอนกลางของพื้นที่ร่วมแผนผังฯ จนถึงระดับ ๓๔๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง เนื่องจากประทุนบัตรหมดอายุทำให้สิ้นสุดการทำเหมืองบริเวณนี้ ถ้ามีการต่ออายุจะสามารถพัฒนาเต็มศักยภาพได้

ในปีที่ ๔-๕ นั้นมีการนำเศษดิน เศษหินที่ได้จากการทำเหมือง มาถมกลับบริเวณพื้นที่ผ่านการทำเหมืองแล้วเป็นชั้นบันไดโดยจะให้ความสูงของแต่ละ Bench ไม่เกิน ๕ เมตร จนถึงระดับ ๓๕๕ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

โดยเป็นการทำเหมืองแบบชั้นบันได (Benching Method) โดยจะให้ความสูงของแต่ละ Bench ไม่เกิน ๑๐ เมตร จะมีความกว้างของ Berm ไม่น้อยกว่าความสูงเพื่อให้พื้นที่เพียงพอต่อการรองรับการพังทลายของหินในลักษณะล้มได้ และจะมีความลาดเอียงของหน้าเหมืองสุดท้าย (Final Pit Slope) ไม่เกิน ๔๕ องศาตามแบบแปลนการรักษาหน้าเหมือง ตลอดจนหลีกเลี่ยงในการเดินหน้าเหมืองที่มีชั้นหินเอียงเข้าหาหน้างานเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการพังถล่มหรือการร่วงของหินบริเวณหน้าเหมือง

ขั้นตอนการผลิตแร่ จะเป็นการทำเหมืองเป็นชั้นบันไดจากยอดเขาลงมาสู่พื้นราบ โดยใช้เครื่องเจาะแบบดินตะขาบ ขนาดดอกเจาะ ๓ นิ้ว ร่วมกับเครื่องเจาะแจ๊คแฮมเมอร์ ทำการเจาะระเบิด โดยใช้ Pattern ในการเจาะตามความเหมาะสม ขึ้นอยู่กับลักษณะธรณีวิทยาของหินปูนขณะที่ทำการเจาะ ขนาดของ Fragment ที่ต้องการ ตลอดจนถึงเงื่อนไขทางด้านเทคนิคต่าง ๆ โดยวัตถุระเบิดที่ใช้จะเป็น ดินระเบิดชนิดไดนาไมท์ (Dynamite) หรืออีมัลชัน (Emulsion) และเก็บไฟฟ้า สำหรับ Column Charge ใช้ปุ๋ยแอมโมเนียมไนเตรทผสมน้ำมันดีเซล (AN-FO) อัตราส่วน ๙๔ : ๖ โดยน้ำหนัก

โดยจะออกแบบการระเบิดแบบจันทะถ่วงไม่เกิน ๑๕๐ กิโลกรัม/จันทะถ่วง เพื่อควบคุมหินปลิว การสั่นสะเทือน และเสียงจากการระเบิด จำนวนรูเจาะระเบิดแต่ละครั้ง จะควบคุมไม่ให้เดือนร้อนต่อพื้นที่ใกล้เคียง การระเบิดจะทำการวันละไม่เกิน ๑ ครั้ง ระหว่าง ๑๖.๐๐-๑๗.๐๐ น.

ก่อนแร่ที่ระเบิดแล้วแต่ยังมีขนาดใหญ่เกินไป จะหลีกเลี่ยงการทำ Secondary Blasting โดยจะใช้รถเจาะกระแทก (Hydraulic Breaker) เจาะกระแทกหินขนาดใหญ่ให้มีขนาดเล็กลงพอเหมาะที่จะสามารถใช้รถชุดแฉีกใส่รถบรรทุก ๑๐ ล้อ เพื่อขนไปยังโรงโม่หินต่อไป

การประเมินปริมาณสำรองแหล่งแร่ที่สามารถทำเหมืองได้

= ๒,๐๐๐,๐๐๐ เมตริกตัน

โดยเป็นปริมาณจากพื้นที่คำขอฯ ๑/๒๕๖๓ = ๑,๒๕๗,๘๐๐ เมตริกตัน

จากพื้นที่ประทานบัตร ๓๑๑๐๓/๑๕๒๘๗ = ๗๔๒,๒๐๐ เมตริกตัน

มูลค่าแหล่งแร่และค่าภาคหลวงที่สามารถทำเหมืองได้

= ๑๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท

ระดับความลึกที่สุดที่สามารถทำเหมืองได้

ระดับความลึกที่สุดที่สามารถทำเหมืองได้ที่ระดับความสูง ๓๔๐ เมตรเหนือระดับน้ำทะเลปานกลาง

การใช้ประโยชน์ในเขตพื้นที่ร่วมแผนผังโครงการทำเหมือง

คำขอประทานบัตรที่ ๑/๒๕๖๓ มีเนื้อที่ ๒๔ ไร่ ๓ ตารางวา ประทุนบัตรที่ ๓๑๑๐๓/๑๕๒๘๗ มีเนื้อที่ ๗๓ ไร่ ๓ งาน ๑๐ ตารางวา แปลงนี้มีเนื้อที่ ๕๙ ไร่ ๑ งาน ๗๑ ตารางวา รวมเนื้อที่ ๘๗ ไร่ ๓ งาน ๑๓ ตารางวา การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ร่วมแผนผังฯ ประกอบด้วย พื้นที่ทำเหมืองและพื้นที่ประกอบกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง

จากการทำเหมือง เช่น พื้นที่บ่อดักตะกอน คันทำนบดินและร่องระบายน้ำ พื้นที่กันเขตไม่ทำเหมืองระยะ ๑๐ เมตร รอบเขตคำขอประทานบัตร เป็นต้น

พื้นที่การทำเหมือง

พื้นที่การทำเหมืองทั้งหมดประมาณ ๕๘-๓-๒๒ ไร่

ที่เก็บ เศษหิน กองเปลือกดินชั่วคราว

เปลือกดินและเศษหินที่จะขุดเปิดในพื้นที่ร่วมแผนผังฯ มีปริมาตรน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณหินอุตสาหกรรมที่สามารถทำเหมืองได้เนื่องจากเปลือกดินบางส่วนสามารถเป็นผลผลิตหินอุตสาหกรรมเพื่อการก่อสร้างชนิดหินคลุกได้ อีกทั้งยังนำไปใช้ในการพัฒนาเหมือง เช่น จัดคันทำนบดิน ปรับปรุงและขยายถนนให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ดีตลอดอายุร่วมแผนผังฯ ขยายพื้นที่หน้าเหมือง ปรับถมดินบริเวณพื้นที่ลาดให้เรียบ ฯลฯ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีหินดินดานบริเวณตอนกลางของพื้นที่ร่วมแผนผังฯ ซึ่งเปลือกดินและเศษหินที่เหลืออันเกิดจากการขุดเปิดเพื่อขยายหน้าเหมืองจะนำมากลับในพื้นที่ผ่านการทำเหมืองแล้ว ในพื้นที่ร่วมแผนผังฯ ในปีสุดท้ายโดยมีขนาดเนื้อที่ ๑๑-๑-๗๐ ไร่ และบริเวณพื้นที่เก็บกองเปลือกดิน เศษหินชั่วคราว บริเวณด้านตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๐-๓-๖ ไร่ แร่หินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างที่ผลิตได้จากการระเบิดในพื้นที่ร่วมแผนผังฯ จะเก็บกองบริเวณพื้นที่ราบหน้าเหมืองในลักษณะชั่วคราวจากนั้นจะทยอยขนนำส่งโรงโม่ บด และย่อยหิน ซึ่งวางตำแหน่งทางทิศใต้ของพื้นที่ร่วมแผนผังฯ

ร่องระบายน้ำ

ร่องระบายน้ำ ใช้ประโยชน์ในการเบี่ยงเบนทางน้ำ เพื่อให้สามารถระบายน้ำได้อย่างรวดเร็ว และเพียงพอต่อการรับรองตะกอนดินที่ปะปนกับน้ำฝนที่ไหลผ่านพื้นที่ร่วมแผนผังฯ เช่น บริเวณที่เก็บกองเปลือกดิน และบริเวณหน้าเหมือง เป็นต้น และป้องกันน้ำฝนภายในบริเวณร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองไหลออกสู่พื้นที่ภายนอก ขนาดพื้นที่หน้าตัดของร่องระบายน้ำเป็นรูปสี่เหลี่ยม ความกว้างด้านบน ๑ เมตร ความกว้างด้านล่าง ๐.๕ เมตร ความลึก ๐.๕ เมตร อยู่ในพื้นที่รอบหน้าเหมืองระยะ ๑,๒๖๒ เมตร ที่เก็บกองแร่ชั่วคราว และที่เก็บเศษหิน เปลือกดินชั่วคราว ระยะ ๑๖๐ เมตร

คันนาทำนบดินอัดแน่น

คันนาทำนบดินใช้ประโยชน์ในการเบี่ยงเบนทางน้ำ ร่วมกับร่องระบายน้ำ และใช้ปรับแต่งภูมิทัศน์เป็นฉากกั้นบังกิจกรรมภายในเขตพื้นที่ร่วมแผนผังฯ คันทำนบดินจะมีลักษณะเป็นคันดินอัดแน่น พื้นที่หน้าตัดเป็นสี่เหลี่ยมคางหมู ขนาดด้านบนกว้าง ๔ เมตร ความสูง ๒ เมตร ความกว้างด้านบนคัน ๒ เมตร ใช้ในการเบี่ยงเบนทางน้ำร่วมกับร่องระบายน้ำ และเป็นฉากกั้นบังกิจกรรมภายในเขตพื้นที่ร่วมแผนผังฯ รวมเนื้อที่ร่องระบายน้ำและคันทำนบดิน ประมาณ ๔-๓-๗๘ ไร่ ซึ่งคูและคันทำนบดินอยู่ในพื้นที่เว้นการทำเหมืองรอบเขตประทานบัตร ๔-๑-๗๘ ไร่ นอกพื้นที่เว้นฯ ๐-๒-๐๐ ไร่

บ่อดักดินตะกอน

บ่อดักตะกอนใช้รองรับปริมาณน้ำขุ่นข้นที่ชะล้างผ่านกิจกรรมการทำเหมือง เช่น ร่องรับน้ำที่ไหลผ่านร่องระบายน้ำซึ่งอยู่ติดกับคันทำนบรอบบ่อเหมือง ที่เก็บกองเปลือกดินชั่วคราว บ่อดักตะกอนจากการทำเหมืองและกิจกรรมเกี่ยวเนื่องจากการทำเหมือง มีขนาดเนื้อที่ ๑๐ x ๑๐ x ๒.๕ ลูกบาศก์เมตรต่อบ่อ จำนวนทั้งสิ้น ๕ บ่อ มีขนาดเนื้อที่ ๓ งาน ๑๒.๕ ตารางวา รวมปริมาตรที่กักเก็บน้ำทั้งสิ้น ๑,๒๕๐ ลูกบาศก์เมตร รวมปริมาตรที่กักเก็บน้ำทั้งสิ้น ๑,๒๕๐ ลูกบาศก์เมตร เนื้อที่นอกเขตเว้นการทำเหมืองประมาณ ๒๕ ตารางวา

ถนนในเขตพื้นที่ร่วมแผนผัง

ถนนในเขตพื้นที่ร่วมแผนผังฯ เป็นถนนที่ตัดขึ้นมาเพื่อใช้ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ในเขตพื้นที่โครงการฯ มีขนาดความกว้าง ๕ เมตร ระดับความสูงจากผิวดินเดิม ๐.๕ เมตร เป็นถนนดินอัดแน่น ผิวถนนปูด้วยเศษหินจากโรงโม่ เพื่อป้องกันและลดปริมาณฝุ่นที่เกิดขึ้นจากการคมนาคมขนส่ง

สำนักงาน/ที่พัก/โรงเก็บเครื่องจักร/โรงซ่อม

โรงไม้ บด และย่อยหิน อาคารสำนักงาน บ้านพักคนงาน โรงซ่อมบำรุงและเก็บเครื่องจักร โรงเก็บวัสดุระเบิด ตั้งอยู่ก่อนไปทางทิศใต้และทิศตะวันตกของพื้นที่รวมฯ

พื้นที่เว้นการทำเหมือง

ระยะ ๑๐ เมตรแนวเขตคำขอประทานบัตร เพื่อเหตุผลหลายประการ เช่น ใช้เพื่อรักษาทัศนียภาพ และเพื่อป้องกันสิ่งแวดล้อมโดยการปลูกต้นไม้โตเร็วบนพื้นที่ดังกล่าว ฝุ่นละอองจากการทำเหมืองพัดปลิวออกนอกพื้นที่ จัดทำเป็นพื้นที่ทำคันทำนบ คุ้มน้ำ และเพื่อความปลอดภัยในการทำเหมือง รวมเนื้อที่ ๑๑-๐-๐๒ ไร่

๔. การใช้แหล่งทรัพยากรและสาธารณูปโภคร่วมกับท้องถิ่น

โครงการทำเหมืองทั้งหมดนี้ ไม่มีการใช้น้ำในการทำเหมือง เพราะกระบวนการทำเหมืองและกระบวนการแต่งแร่ล้วนแต่เป็นกระบวนการแห้ง (Dry Process) แต่จะมีการใช้น้ำจำนวนหนึ่งเพื่อลาดถนนดับฝุ่นละอองตามเส้นทางลำเลียงแร่ภายในพื้นที่โครงการ โดยคำขอประทานบัตรแปลงนี้ จะไม่มีการใช้แหล่งทรัพยากรหรือสาธารณูปโภคร่วมกับท้องถิ่นแต่อย่างใด

๕. ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและแนวทางป้องกันแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินโครงการเหมืองแร่

๕.๑ ผลกระทบด้านทัศนียภาพ

มาตรการและลดการแก้ไข

- เลือกจุดเปิดการทำเหมือง ขยายหน้าเหมืองให้เพียงพอต่อการทำเหมืองในรอบ ๑ ปี
- สร้างฉากกันโดยสร้างคันดินและปลูกต้นไม้โตเร็วทรงสูงให้หนาแน่นอย่างน้อย ๒ แถว ในระยะห่างระหว่างต้น ๒ x ๒ เมตร แบบสลับฟันปลา

๕.๒ ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินโดยน้ำ

มาตรการและลดการแก้ไข

- การรบกวนพื้นที่ทำเหมืองให้น้อยที่สุด จำกัดพื้นที่แผ้วถางป่าหรือพืชพรรณที่ปกคลุมดินเพื่อการทำเหมืองให้น้อยที่สุดเท่าที่จำเป็นต่อการทำเหมือง
 - ควบคุมปริมาณการไหลบ่าของน้ำเข้าไปในเขตเหมือง โดยใช้หลักการทางวิศวกรรม เช่น การขุดคุ้มน้ำเพียงเบน การกั้นแนวคันดินรอบพื้นที่บ่อเหมืองหรือหน้าเหมือง
 - ปรับปรุงคุณภาพน้ำที่ปล่อยทิ้งหรือระบายน้ำออกนอกเขตพื้นที่เหมือง
 - การป้องกันการชะล้างพังทลายของดินบริเวณใกล้แนวร่องน้ำธรรมชาติจะรักษาพืชพรรณป่าไม้ไว้เป็นแนวค้ำตะกอนจากน้ำที่ไหลบ่าจากพื้นที่ทำเหมือง

๕.๓ ผลกระทบต่อคุณภาพอากาศจากการทำเหมือง

มาตรการป้องกันและแก้ไข

- ฉีดพรมน้ำสม่ำเสมอตามเส้นทางขนส่งในช่วงเวลาทำงาน
 - เลือกเส้นทางขนส่งให้เหมาะสม หลีกเลี่ยงเส้นทางผ่านที่ชุมชน
 - ปกคลุมวัสดุที่มีขนาดละเอียด เช่น ไข่ผ้าใบปิดท้ายบรรทุก
 - ปลูกพืชตระกูลหญ้าคลุมพื้นที่ทิ้งมูลดินทรายและเปลือกหิน
 - สร้างแนวกำบัง ได้แก่ คันดินพร้อมปลูกไม้ยืนต้นให้หนาแน่น

๕.๔ ผลกระทบด้านเสียงและความสั่นสะเทือน

- ทำการระเบิดเป็นเวลา วันละ ๑ ครั้ง ช่วงเวลาเย็น
- หลีกเลี่ยงการระเบิดย่อย โดยใช้หัวกระแทกไฮโดรลิก ทบย่อยหินแทน
- ทำการระเบิดในช่วงที่สภาวะดินฟ้าอากาศเหมาะสม

- หลีกเลี่ยงการจุกตะเบิดทั้งหมดในคราวเดียวกัน แต่ให้ใช้แก้ปโดยมีจังหวะหนึ่งเวลา
- ใช้เทคนิคการระเบิดที่เหมาะสม โดยเฉพาะช่วงเวลาและความถี่ของการระเบิด
- สร้างแนวกำบัง ได้แก่ คันดินพร้อมปลูกไม้ยืนต้นให้หนาแน่น
- ลดความดังของเสียง โดยหมั่นดูแลรักษาเครื่องจักรอุปกรณ์ให้ดียอยู่เสมอ

๖. ผลประโยชน์ที่รัฐ และประชาชนในพื้นที่จะได้รับ

๑) เงินตอบแทนแก่รัฐ เพื่อตอบแทนการออกประทานบัตร จะดำเนินการจัดสรร ดังนี้

๑.๑ เงินตอบแทนแก่รัฐ เพื่อตอบแทนการออกประทานบัตร ส่วนที่ ๑ มอบให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ซึ่งคำขอแปลงนี้ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่ต้องจัดเก็บ

๑.๒ เงินตอบแทนแก่รัฐ เพื่อตอบแทนการออกประทานบัตร ส่วนที่ ๒ มอบให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งประทานบัตร ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบ ส่วนที่เหลือให้จัดสรรให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกับพื้นที่การทำเหมือง ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ที่อยู่ภายในรัศมี ไม่เกินห้ากิโลเมตร จากแนวเขตประทานบัตร และสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขตติดต่อกับพื้นที่การทำเหมือง ซึ่งอาจได้รับผลกระทบจากการทำเหมือง ให้คณะกรรมการแร่หรือคณะกรรมการแร่จังหวัด แล้วแต่กรณี เป็นผู้พิจารณาและวินิจฉัยชี้ขาด โดยอาจใช้ข้อมูลจากรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมประกอบการพิจารณา

๑.๓ เงินตอบแทนแก่รัฐ ตามมูลค่าแหล่งแร่

เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการสำรวจ หรือศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแร่ หรือเพื่อใช้ในการฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม สำหรับคำขอแปลงนี้ต้องชำระจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท

๒) เงินตอบแทนแก่รัฐ ตามมูลค่าแหล่งแร่ ตามข้อ ๑.๓ รัฐจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทน ในอัตราที่เหมาะสม โดยกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่กำหนด คิดจากมูลค่าแหล่งแร่ และระยะเวลาที่จะทำการผลิต และจะดำเนินการแบ่งการจัดสรร ดังนี้

๒.๑ ให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ หักไว้ร้อยละห้าสิบ

๒.๒ ส่วนที่เหลือให้ดำเนินการจัดสรร ตามหลักเกณฑ์ข้อ ๑.๒ ข้างต้น

๓) ค่าภาคหลวงแร่

ตามมาตรา ๑๓๒ อัตราค่าภาคหลวงแร่ให้เรียกเก็บได้ไม่เกินร้อยละสามสิบของราคาตลาดแร่ พิกัดอัตราค่าภาคหลวงแร่ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ราคาตลาดแร่แต่ละชนิดให้เป็นตามที่อธิบดีกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการจัดเก็บค่าภาคหลวงแร่ การกำหนดราคาตลาดแร่ รวมทั้งการตรวจสอบและการประเมินการชำระค่าภาคหลวงแร่ ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ในกรณีที่ยังไม่สามารถประเมินค่าภาคหลวงแร่ได้จนกว่าจะแต่งแร่หรือประกอบโลหะกรรมแล้วเสร็จ ต้องกำหนดให้มีการวางหลักประกันการชำระค่าภาคหลวงแร่ตามจำนวนที่เหมาะสมด้วย

ค่าภาคหลวงแร่ ให้ดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่องการจัดสรรค่าภาคหลวงแร่และค่าภาคหลวงปิโตรเลียมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

๓.๑ นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินในอัตราร้อยละสี่สิบ (๔๐%)

๓.๒ จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบต./เทศบาล ซึ่งเป็นที่ตั้งประทานบัตร) ในอัตราร้อยละยี่สิบ (๒๐%)

๓.๓ จัดสรรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) ที่เป็นตั้งประทานบัตร ในอัตราร้อยละยี่สิบ (๒๐%)

๓.๔ จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น

(๑) ในพื้นที่ที่ตั้งประธานบัตร ในอัตราร้อยละสิบ ๑๐ (๑๐ %)

(๒) ในพื้นที่อื่นๆ นอกเขตจังหวัดที่ตั้งประธานบัตรทั่วประเทศ (อบต./เทศบาล และ อบจ.)

ในอัตราร้อยละยี่สิบ (๑๐%)

๓.๕ ค่าขอแปลงนี้ต้องมีค่าภาคหลวงรวม ๑๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท

๔) เงินบำรุงพิเศษจำนวน ๗๒๐,๐๐๐ บาท

๕) ผลประโยชน์ที่ท้องถิ่นได้จากการทำเหมือง (กองทุนพัฒนาหมู่บ้านรอบพื้นที่เหมืองแร่และกองทุน
เฝ้าระวังสุขภาพรวม จำนวน ๔,๐๙๕,๘๒๓ บาท)